

[Lenger]

skatten, nu yderligere får en gevinst. Man kan nemlig nedbringe sin renteaftgift til staten, hvis man er så heldig, at man har en vis indkomststigning fra 1985 til 1987, eller hvis man bevidst forskudsregistrerer for lavt, eller hvis man af andre grunde har mulighed for at oparbejde en restskat. Vil ministeren bekræfte, at det er en ekstra gevinst, som man får, hvis man er så heldig at tilhøre denne erhvervsgruppe og har en smule gæld?

Lykketoft (S):

Jeg lyttede naturligtvis med stor interesse til Det Radikale Venstres ordfører, fru Aase Olesen, som kom med en helt ny konstruktion til vores forhåbentlig meget interessante overvejelser i Folketingets skatte- og afgiftsudvalg. Jeg synes, det var spændende tanker, og jeg synes, det var uhyre spændende at opleve, at der altså ikke er mere hold på flertalskonstellationerne her i Tinget, end at der muligvis kan komme et helt andet forslag ud af det i løbet af weekenden. Det vil vi selvfølgelig deltage med interesse i diskussionen om.

Vi har ikke på noget tidspunkt afvist andre konstruktioner, vi har kun afvist den, regeringen har lagt frem her. Som jeg sagde indledningsvis, synes jeg, det havde været både fornuftigt og meget klædeligt af regeringen, hvis den, inden den havde bevæget sig ud på noget, som entydigt påvirker skattereformens forudsætninger, havde taget en egentlig forhandling med alle de partier, den har lavet skattereform med.

Skatteministeren gentog jo i sit indlæg den påstand, at når noget var godt i virksomhedsordningen, måtte det også kunne bruges til at bygge denne karnap ovenpå med. I den anledning vil jeg gerne sige til skatteministeren, at hvis han var kommet med det synspunkt til Socialdemokratiet, før han havde gjort dette forslag færdig, ville vi have sagt til ham: jamen hvis der skal være ræson i at bruge virksomhedsordningen som grundlag for dette her, må man lave nogle ændringer i virksomhedsordningen. Og hvis regeringen og Det Radikale Venstre agter at gennemføre dette forslag, må vi forbeholde os at søge et flertal for at lave disse ændringer i virksomhedsordningen.

Jeg har sagt det flere gange, men vil gentage det, for at skatteministeren ikke skal få

nogen anledning til at misforstå det igen næste gang: vi mener ikke, at virksomhedsordningens opdelinger er anvendelige til at finde ud af, hvad de erhvervsdrivende skal afgiftsbelægges af efter denne lovgivning. Vi mener, det giver anledning til nogle helt urimeligt gunstige særbehandlinger af en lang række erhvervsdrivende. Og forudsætningen for, at man overhovedet skulle kunne overveje med fornuft at bruge en virksomhedsordningskonstruktion som udgangspunkt for det, der skal afgiftsbelægges, var, at man tog hele den måde, man lader især de erhvervsdrivendes faste ejendom gå ind på, op til diskussion, og at man tog op til diskussion, hvilke typer virksomhed der overhovedet kan gå ind i virksomhedsordningen. Jeg synes faktisk, det er helt urimeligt, at skatteministeren dels ikke har prøvet at diskutere det her med sine forligspartnere forinden, dels frejdigt står her på talerstolen og siger: jamen Socialdemokratiet har jo selv godkendt virksomhedsordningen, altså må dette her være i orden. Det er ikke i orden, skatteminister! Det er meget, meget langt fra at være i orden.

Dernæst siger skatteministeren: jamen i og med, at man har denne automatiske opdeling i virksomhedsordningen, har man ikke nogen konkret sondring – sådan forstod jeg den længere og måske lidt uklare udredning, der kom – på den enkelte gældspost af, hvad der er erhverv, og hvad der er forbrug. Det er selvfølgelig rigtigt – i den lov – men skatteministeren har jo også fremsat forslag til en anden lov, nemlig om stempelafgift, hvor man nu vil have de stakkels tinglysningsmyndigheder til at sidde og se på ejerpantebrevne og finde ud af, om de skal bruges til erhvervsmæssige formål eller de skal bruges til noget andet. Det vil sige, at der skal sidde nogle folk på dommerkontorerne og løse den umulige konkrete sondring, hvad et lån, der skal til at optages, mon skal bruges til. Det er alligevel gevaldigt i forhold til alle de diskussioner, man har haft om præcis den vanskelighed.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg synes, alt dette her illustrerer, at der er tale om et helt uacceptabelt juristeri, når man hævder, at dette forslag skulle være udtryk for – jeg tror, udtrykket var »en skrupuløs overholdelse af et indgået forlig«. Jeg synes, det er skrupelløst juristeri at hævde det.